

TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2015)0318

Rola UE w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 września 2015 r. w sprawie roli UE w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie (2015/2685(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 lipca 2015 r. w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie,
- uwzględniając niedawne oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini oraz jej rzecznika na temat Izraela, okupowanych terytoriów palestyńskich, procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie oraz wsparcia UE dla Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie,
- uwzględniając Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony,
- uwzględniając Eurośródziemnomorski przejściowy układ stowarzyszeniowy w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny na rzecz Autonomii Palestyńskiej na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy z drugiej strony,
- uwzględniając odnośne rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ i Rady Bezpieczeństwa ONZ,
- uwzględniając czwartą konwencję genewską z 1949 r. o ochronie osób cywilnych podczas wojny,
- uwzględniając wytyczne UE dotyczące propagowania przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego,
- uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że osiągnięcie pokoju na Bliskim Wschodzie pozostaje jednym z najważniejszych priorytetów wspólnoty międzynarodowej i niezbędnym czynnikiem stabilności i bezpieczeństwa w regionie; mając na uwadze, że w Radzie Bezpieczeństwa ONZ podejmowane są działania w celu wznowienia procesu pokojowego;
- B. mając na uwadze, że konflikt między Izraelem a Palestyną należy postrzegać w szerszym kontekście konfliktu izraelsko-arabskiego; mając na uwadze, że zdaniem UE zaprowadzenie pokoju na Bliskim Wschodzie wymaga kompleksowego rozwiązania regionalnego; mając na uwadze, że brutalny kryzys w Syrii, ekspansja Daiszu, wzrost radykalizmu i rozprzestrzenianie się terroryzmu na Bliskim Wschodzie stanowią poważne zagrożenia dla bezpieczeństwa Izraela i całego regionu oraz wzmagają cierpienia Palestyńczyków, ale jednocześnie powodują, że państwa arabskie i Izrael mają wspólne interesy, a porozumienie nuklearne z Iranem, w zawarciu którego UE odegrała znaczącą rolę, stwarza niebywałą szansę dla procesu pokojowego, której nie można zaprzepaścić;
- C. mając na uwadze, że UE wielokrotnie potwierdziła swoje poparcie dla rozwiązania dwupaństwowego opartego na granicach z 1967 r., z Jerozolimą jako stolicą obu państw – bezpiecznego Państwa Izrael i niepodległego, demokratycznego i zdolnego do samostanowienia Państwa Palestyna, współistniejących obok siebie w pokoju i poczuciu bezpieczeństwa, a także wzywała do wznowienia bezpośrednich rozmów pokojowych między Izraelem a Narodową Władzą Palestyńską;
- D. mając na uwadze, że UE jest największym partnerem handlowym Izraela i największym dostarczycielem pomocy dla Palestyńczyków; mając na uwadze, że wiceprzewodnicząca Komisji/wysoka przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federica Mogherini wielokrotnie wyrażała swoje zaangażowanie na rzecz ponownego zdefiniowania i wzmocnienia roli UE w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie; mając na uwadze, że w kwietniu 2015 r. nowym specjalnym przedstawicielem UE ds. procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie został mianowany Fernando Gentilini; mając na uwadze, że UE – pomimo swych ambicji i zobowiązania do odgrywania skutecznej roli w tym obszarze – wciąż musi opracować kompleksową i spójną wizję swojego zaangażowania w bliskowschodni proces pokojowy, które powinno odzwierciedlać szybko zmieniającą się sytuację w regionie;
1. jest głęboko zaniepokojony przedłużającym się impasem w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie i wzywa do wznowienia wiarygodnych działań na rzecz pokoju; wzywa Izraelczyków i Palestyńczyków, by unikali kroków, które mogłyby doprowadzić do dalszej eskalacji konfliktu, w tym nawoływania do nienawiści i podżegania na forum publicznym oraz jednostronnych działań, które mogłyby przesądzić wynik negocjacji i zagrozić realizacji rozwiązania dwupaństwowego; podkreśla, że trwałe rozwiązanie tego konfliktu można osiągnąć jedynie w kontekście regionalnym przy zaangażowaniu wszystkich zainteresowanych podmiotów regionalnych oraz przy wsparciu wspólnoty międzynarodowej;
 2. ponownie podkreśla swoje zdecydowane poparcie dla rozwiązania dwupaństwowego w oparciu o granice z 1967 r. i wspólne ustalenie zamiany ziem, z Jerozolimą jako stolicą obu państw – bezpiecznego Państwa Izrael i sąsiadującego z nim niepodległego, demokratycznego i zdolnego do samostanowienia Państwa Palestyna – wzajemnie uznających się i współistniejących obok siebie w pokoju i poczuciu bezpieczeństwa, na podstawie prawa do samostanowienia i przy pełnym poszanowaniu prawa międzynarodowego; podkreśla, że jedyną drogą do osiągnięcia trwałego pokoju między

Izraelczykami i Palestyńczykami są działania bez użycia przemocy oraz przestrzeganie praw człowieka i prawa humanitarnego;

3. podkreśla, że zapewnienie możliwości realizacji rozwiązania dwupaństwowego za pomocą konkretnych działań, przy zagwarantowaniu pełnego poszanowania praw ludności cywilnej po obu stronach, musi stanowić pilny priorytet dla UE i wspólnoty międzynarodowej; z nadzieją oczekuje na rozpoczęcie przez UE zorganizowanego dialogu z Izraelem na temat sytuacji na Zachodnim Brzegu oraz utrzymania rozwiązania dwupaństwowego, który to dialog powinien objąć również kwestię osiedli;
4. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE pragnie odgrywać pozytywną rolę i zapewnić niezbędne wsparcie dla procesu rozwiązania konfliktu izraelsko-palestyńskiego oraz szerszego konfliktu arabsko-izraelskiego poprzez pokojowe i konstruktywne środki służące interesom UE w zakresie bezpieczeństwa, stabilności i dobrobytu na Bliskim Wschodzie; apeluje jednakże o nowe podejście UE, które autentycznie przyczyni się do zaprowadzenia pokoju i zapewni bezpieczeństwo zarówno Izraelczykom, jak i Palestyńczykom; z zadowoleniem przyjmuje osobiste zaangażowanie wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz powołanie nowego przedstawiciela UE ds. procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie i wspiera ich działania w tym zakresie;
5. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie UE do aktywnych prac nad nowym wielostronnym podejściem do procesu pokojowego w porozumieniu ze wszystkimi zainteresowanymi stronami oraz do aktywnego wsparcia stron w przywracaniu zaufania i tworzeniu atmosfery wiarygodności niezbędnej do jak najszybszego rozpoczęcia konstruktywnych negocjacji; zwraca uwagę, że zdaniem UE ustanowienie międzynarodowej grupy wsparcia jest jednym z możliwych sposobów służących osiągnięciu tego celu; podkreśla, że UE jest gotowa zaangażować się we wspólne działania z partnerami regionalnymi w oparciu o arabską inicjatywę pokojową;
6. apeluje do wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel i do specjalnego przedstawiciela UE o lepsze wykorzystanie stosunków politycznych i wiedzy ekspertów z instytucji EU i państw członkowskich, których źródłem jest bliskie położenie geograficzne, historyczne więzy oraz intensywna wymiana handlowa Europy z regionem Bliskiego Wschodu, aby Unia odgrywała rzeczywistą rolę polityczną w procesie pokojowym między Izraelczykami i Palestyńczykami, a także, w szerszym kontekście, między państwami arabskimi a Izraelem; przypomina państwom członkowskim, że ich obowiązkiem jest aktywny wkład w kształtowanie jednolitego stanowiska UE wobec procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie oraz powstrzymywanie się od jednostronnych inicjatyw osłabiających działania UE;
7. popiera działania podejmowane na forum Rady Bezpieczeństwa ONZ w celu wznowienia rozmów pokojowych między Izraelczykami i Palestyńczykami; wzywa jednakże UE do wypełnienia jej powinności jako wpływowego gracza oraz do wystąpienia z odważną i wszechstronną inicjatywą pokojową dla tego regionu; jest zdania, że UE powinna odgrywać kluczową rolę w przeformułowaniu celów i formuły kwartetu bliskowschodniego, przy czym cele kwartetu należy ukierunkować na znalezienie politycznego rozwiązania konfliktu;
8. potępia nieustanną rozbudowę osiedli izraelskich, która stanowi naruszenie międzynarodowego prawa humanitarnego, podsycza urazę Palestyńczyków oraz podważa

realność i perspektywy osiągnięcia rozwiązania dwupaństwowego, oraz wzywa władze Izraela do natychmiastowego wstrzymania i zmiany polityki osadnictwa;

9. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie UE do zapewnienia, zgodnie z zasadą rozróżnienia między Izraelem a jego działaniami na okupowanych terytoriach palestyńskich, by – jak podkreślono w konkluzjach Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 20 lipca 2015 r. – wszelkie umowy między UE a Państwem Izrael jednoznacznie i wyraźnie stwierdzały, że nie mają zastosowania do terytoriów zajętych przez Izrael w 1967 r.; zwraca uwagę na wytyczne Komisji z dnia 19 lipca 2013 r. dotyczące kwalifikowania się podmiotów izraelskich i ich działalności na terytoriach okupowanych przez Izrael od czerwca 1967 r. do korzystania z dotacji, nagród i instrumentów finansowych finansowanych ze środków UE począwszy od 2014 r., oraz pismo z dnia 13 kwietnia 2015 r. skierowane przez 16 ministrów spraw zagranicznych UE do wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel, w którym zachęcają ją do objęcia w Komisji kierowniczej roli w celu dokończenia prac nad ogólnounijnymi wytycznymi dotyczącymi prawidłowego oznaczania produktów pochodzących z osiedli izraelskich;
10. podkreśla, że odpowiednie organy UE są nadal odpowiedzialne za dopilnowanie, by żadne unijne środki finansowe nie były bezpośrednio lub pośrednio kierowane do organizacji terrorystycznych lub przeznaczane na działalność terrorystyczną;
11. podkreśla, że ostrzał rakietowy terytorium Izraela przez bojówki jest niedopuszczalny i zwraca uwagę na niebezpieczeństwo eskalacji; podkreśla bezwzględną konieczność współpracy partnerskiej UE z Izraelem, Narodową Władzą Palestyńską, Egiptem i Jordanią na rzecz zapobiegania dozbrajaniu grup terrorystycznych w Strefie Gazy i na Zachodnim Brzegu oraz powstrzymania ich od przemytu broni, produkcji rakiet i budowy tuneli; podkreśla raz jeszcze nadrzędną konieczność rozbrojenia wszystkich grup terrorystycznych w Strefie Gazy, zgodnie z konkluzjami Rady do Spraw Zagranicznych z lipca 2014 r.;
12. jest głęboko zaniepokojony wzrostem przemocy ze strony osadników na Zachodnim Brzegu; z zadowoleniem przyjmuje powszechne potępienie przez przywódców Izraela niedawnego podpalenia domostwa rodziny Dawabshahów we wsi Duma, przypomina jednak Izraelowi, że w pełni odpowiada za ochronę ludności palestyńskiej oraz za postawienie przed wymiarem sprawiedliwości wszystkich osadników dopuszczających się aktów przemocy;
13. wyraża zadowolenie z prac misji policyjnej (EUPOL COPPS) prowadzonej na okupowanych terytoriach palestyńskich w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), polegającej na pomocy Narodowej Władzy Palestyńskiej w tworzeniu instytucji policyjnych i karnoprawnych przyszłego Państwa Palestyna; postuluje reaktywowanie misji pomocy granicznej (EUBAM Rafah) w ramach WPBiO, która dysponowałaby bardziej ambitnym mandatem oraz odpowiednimi środkami i personelem, pozwalającymi odgrywać konkretną rolę w zakresie kontroli granic Strefy Gazy z Egiptem i Izraelem;
14. wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) i Komisję do złożenia Parlamentowi sprawozdania dotyczącego zniszczeń i uszkodzeń budowli i projektów, które sfinansowano ze środków unijnych, powstałych na okupowanych terytoriach palestyńskich;

15. apeluje do Komisji i ESDZ o zapewnienie finansowania i ochrony organizacjom pozarządowym w regionie, których cele polityczne są zgodne z celami ogólnymi procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie, oraz wzywa organy UE do podjęcia kontaktów w tej sprawie z odpowiednimi partnerami;
16. ponawia swój apel o zakończenie blokady Strefy Gazy oraz o pilną odbudowę tego obszaru i przywrócenie go do dawnego stanu po wojnie, która miała miejsce latem 2014 r., uznając, że musi to stanowić priorytet pomocy humanitarnej UE i wspólnoty międzynarodowej; wyraża uznanie dla heroicznej pracy Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA) w tym zakresie; nakłania darczyńców do jak najszybszej realizacji zobowiązań finansowych podjętych na kairskiej międzynarodowej konferencji w sprawie Palestyny pod hasłem „Odbudowa Gazy” w dniu 12 października 2014 r.;
17. z aprobatą przyjmuje niedawne kroki podjęte przez Izrael w celu złagodzenia restrykcji nałożonych na Gazę, ale ubolewa nad dalszym ograniczaniem przywozu materiałów budowlanych; podkreśla, że bardzo ważne jest podjęcie dalszych pozytywnych działań – przy uwzględnieniu uzasadnionych obaw Izraela dotyczących bezpieczeństwa – aby umożliwić pełne dostawy pomocy humanitarnej, odbudowę i ożywienie gospodarcze; wzywa państwa członkowskie do wypełnienia obietnic wsparcia trójstronnego mechanizmu monitorowania i kontroli materiałów przeznaczonych do odbudowy;
18. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel, by dążyła do pełnej realizacji zaleceń zawartych w sprawozdaniu niezależnej komisji śledczej ONZ badającej konflikt w Gazie w 2014 r., w tym zalecenia wzywającego do aktywnego wspierania prac Międzynarodowego Trybunału Karnego; z zadowoleniem przyjmuje jednogłośnie głosowanie państw członkowskich UE, które wchodzi w skład Rady Praw Człowieka ONZ, za przyjęciem jej rezolucji z dnia 3 lipca 2015 r. w sprawie zapewnienia rozliczalności i sprawiedliwości za wszelkie naruszenia prawa międzynarodowego na okupowanych terytoriach palestyńskich, w tym we Wschodniej Jerozolimie;
19. podkreśla, że wewnątrzpalestyńskie pojednanie jest ważnym elementem służącym osiągnięciu rozwiązania dwupaństwowego i ubolewa z powodu ciągłego braku jedności wśród Palestyńczyków; popiera apel UE do palestyńskich frakcji o nadanie najwyższego priorytetu kwestii pojednania i powrotu Narodowej Władzy Palestyńskiej do Gazy; wzywa siły palestyńskie do niezwłocznego wznowienia wysiłków na rzecz pojednania, zwłaszcza poprzez zorganizowanie długo wyczekiwanych wyborów prezydenckich i parlamentarnych; podkreśla, że Narodowa Władza Palestyńska musi w tym względzie przyjąć większą odpowiedzialność i objąć swoją funkcję rządową w Strefie Gazy, także w dziedzinie bezpieczeństwa i administracji cywilnej oraz przez obecność na przejściach granicznych;
20. wzywa wszystkie strony zaangażowane w konflikt do szanowania w pełni praw zatrzymanych i więźniów, również tych, którzy prowadzą strajk głodowy;
21. wyraża głębokie zaniepokojenie poważnym kryzysem finansowania UNRWA; apeluje o zwiększenie unijnego wsparcia finansowego dla UNRWA i wzywa wszystkich pozostałych darczyńców do wypełnienia obietnic złożonych tej organizacji oraz nalega na UNRWA, aby dalej usprawniała zarządzanie, ale wzywa również do zajęcia się podstawową kwestią uchodźców palestyńskich; wyraża uznanie dla UNRWA za jej nadzwyczajne wysiłki, które umożliwiły otwarcie roku szkolnego 2015/2016 dla dzieci

uchodźców z Palestyny;

22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie, parlamentom i rządów państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Knesetowi, prezydentowi i rządowi Izraela, Palestyńskiej Radzie Legislacyjnej i Narodowej Władzy Palestyńskiej, Sekretarzowi Generalnemu Ligi Państw Arabskich, parlamentom i rządów Egiptu, Jordanii i Libanu oraz komisarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie.